

Про що мовчить генпрокурор Костін?

Читати на руском

Додати як favsim Додати до Google

Про що мовчить генпрокурор Костін?

Наприкінці липня Верховна Рада підтримала пропозицію президента Зеленського та звільнила генпрокурора Ірину Венедиктову, пізніше призначивши замість неї нардепа «слуги» Андрія Костіна.

Як завжди, причин своїх рішень – як звільнення, так і призначення – влада не пояснила. Що не дивує, адже майже всі звільнення з прокурорського трону відбувалися з політичних міркувань, а не об'єктивних потреб на користь держави, пише [ZN](#).

Що відбувається в Офісі генпрокурора (ОДП), поки Костін не виявляє публічної активності? Які кадрові перестановки здійснив новий генпрокурор та чому? Як відбувається взаємодія зі Спеціалізованою антикорупційною прокуратурою (САП) та її дуже активним новим керівником? Яка справа щодо належного збору доказової бази злочинів російських військових, за який відповідає ОДП?

Першим кроком Костіна, як і зрозуміло, мав стати своєрідний конкурс на лояльність серед заступників. Декого треба було звільнити, декого призначити. «Свої люди» – це глобальний тренд чинної влади, яка по суті ліквідувала реформу служби разом із нікому не цікавими конкурсами. До Офісу генпрокурора це європейське ноу-хау, як відомо, взагалі не докотилося.

Тож очікувано одразу звільнили «юриста [Медведчука](#)» Максима Якубовського. На середину вересня зі старих співробітників в Офісі генпрокурора залишалися перший заступник [Роман Говда](#), і [Ігор Мустеця](#) та [Олексій Симоненко](#).

Як уже зазначалося, Симоненко однозначно мав залишитися у команді генпрокурора. І це, звичайно, рішення не самого Костіна, а воля Банкової. Пояснення просте: саме Симоненко підстрахував попереднього керівника у делікатних моментах із підписанням підозр тим чи іншим політичним опонентам Зеленського. А такими зручними кадрами у пристойних командах не розкидаються.

Заступник Ігор Мустеця до останнього виборював місце під сонцем, заручившись підтримкою заступника керівника офісу президента Олега Татарова. Нагадаю, що саме Мустеця потрапив до ОДП за відомого «бізнесмена на контрабанді» [Іллі Павлюка](#). І Татаров упорався: Мустеця – заступник. А от Роман Говда хоч як не намагався, не втримався – його переміщують на Житомирщину.

Щодо «своїх», Генпрокурор Костін призначив двох нових заступників – Дмитра Вербицького та Олексія Хоменка. Обидва раніше працювали на керівних посадах в Одеській та Київській обласних прокуратурах. Поділювали також про призначення ще одним заступником Сергія Костенка з тієї ж таки Одеської прокуратури. Джерела свідчать, що він проишов співбесіду, але поки що не призначений.

Згадаємо, як генпрокурор [Юрій Луценко](#) свого кожного потенційного заступника водив особисто до тодішнього президента Петра Порошенка. Цікаво, чи водить, і до кого саме, своїх заступників Костін?

Як повідомили джерела в ОДП, 16 вересня генпрокурор Костін перерозподілив повноваження в Офісі генпрокурора. За собою залишив спільну організацію роботи, співпрацю із Верховною Радою, Кабміном, офісом президента, РНБО, ВСП. Крім того, Костін координує діяльність правоохоронних органів у сфері протидії злочинності, керує патронатом, кадрами, міжнародно-правовим співробітництвом, Департаментом протидії військовим злочинам, Генінспекцією тощо.

Тим часом Дмитру Вербицькому віддано жирні напрямки роботи. Серед підлеглих підрозділів – Департамент кримінальної політики та захисту інвестицій, Департамент протидії порушенням прав людини у правоохоронній та пенітенціарній сферах, Спеціалізована екологічна прокуратура, Управління нагляду за дотриманням законів БЕБ, Управління протидії кримінальним правопорушенням у сфері кібербезпеки.

Чому? Як свідчать джерела з Одещини, саме Вербицький здатний ефективно спрямувати надходження від економічних тем. Мистецтво збирання прокурорськими бджолами корупційного нектару – дуже непроста робота, яка потребує відповідних умінь та навичок. І якщо для збору одного кілограма меду бджолі потрібно принести 120–150 тисяч ноші нектару, то «успішний» прокурор може принести мільйон умовних одиниць із одного кейсу про «захист інвестицій». Але не поспішаємо подіти, що якщо цього разу ми помиляємося.

Ігореві Мустецю відійшли Департамент нагляду за дотриманням законів Націоналіцією, Департамент представництва інтересів держави в суді, Департамент захисту інтересів дітей та протидії насильству. Управління підтримки публічного звинувачення у суді, співпраця з ДАСУ та Уповноваженим у справах ЄСПЛ.

Олексій Симоненко поки що не піднявся до рівня першого заступника, як очікувалося, проте отримав підпорядкування Департаменту нагляду за дотриманням законів органами ДБР, Департаменту нагляду за дотриманням законів органами безпеки, Департаменту документального забезпечення тощо.

До речі, тут варто зупинитись і на перестановках у згаданому підрозділі ОДП, який займається ДБР. Приблизно два тижні тому, одразу після усунення колишнього першого заступника генпрокурора Романа Говди, розпочато його реформування. Натомість колишнього керівника Олександра Панова цей департамент очолив Ян Стрелок. Зі свого боку, Панов попередньо «відбув номер» як керівник підрозділу нагляду за БЕБ, але зараз поза шкатором.

Ще один заступник – Олексій Хоменко – куруватиме Спеціалізовану прокуратуру у військовій та оборонній сферах, Департамент Саромайдану, Департамент державного майна, ресурсів та матеріально-технічного забезпечення, Департамент планово-фінансової діяльності, бухгалтерського обліку та звітності, Департамент інформаційних технологій, Управління організаційного забезпечення.

Генпрокурор Костін та його відносини з головою САП

Щодо співпраці та координації генпрокурора Андрія Костіна з головою САП Олександром Клименком, то складається враження, ніби генпрокурор не вставляє палиці у колеса під час резонансних розслідувань, як це зазвичай робила Венедиктова. Однак ще зарано робити повноцінні висновки. Сьогодні можна лише сказати, що САП запроцювала значно краще, ніж це було за часів безладдя після написання Назаром Холодницьким заяви про звільнення наприкінці серпня 2020 року.

Після призначення нового керівника САП різко активізувалися різні кейси, доведені до логічного завершення в рамках повноважень, якими наділені прокурори. Зокрема, повідомлено про підозру вісьмох людей, причетних до реалізації схеми із заволодіння понад 13 млрд гривень коштів «Укрнафти». Нагадаю: цю компанію тривалий час контролював гурт «Приват».

Ще один кейс, який потребує уваги, стосується справи «Роттердам+». Керівник САП скасував рішення щодо закриття зазначеного провадження. Пізніше опублікували новину, що слідство з цього провадження нарешті завершили.

Крім того, САП завершила слідство у справі стосовно нардепа «слуги» Олександра Трухінда, якого підозрюють у спробі пікапу патрульних поліцейських. А Білоцерківському міському голові Геннадію Дикому повідомили про підозру у розтряті коштів під час придбання нерухомості, пізніше обравши йому запобіжний захід. Але це лише частина того, чого досягли в САП з кінця липня поточного року.

Але що означає демонстративне неутручання Костіна у діяльність САП? Він буде свою репутацію як методично споруджує чергове потьомкінське село під пильним наглядом ОПУ та особисто Ермака? Відповіді ми дізнаємося трохи згодом.

Збір належних доказів у війні з Росією

За заявами правозахисників, майже віроку військового керівництва Офісом генпрокурора Іриною Венедиктовою на тлі її активного піару зі збору доказової бази злочинів росіян дали «безпрецедентний» результат – тотальний провал. Тож на ключовому на сьогоднішній день напрямі – поле для новго генпрокурора неоране.

Тому не дивно, що після розподілу обов'язків Костін вирушив до міжнародного турне. Метою його стало «обговорення спільних дій міжнародної спільноти щодо притягнення до відповідальності за злочини агресії та військові злочини РФ, скоєні в Україні». Так, під час Варшавського безпекового форуму генпрокурор зазначив, що потрібні різні механізми притягнення до відповідальності, зокрема, Спеціальний трибунал, Міжнародний кримінальний суд та національні кримінальні провадження, які доповнюватимуть один одного. Далі Костін знову сконцентрував увагу на створенні Спеціального міжнародного трибуналу, очевидно, саме під наш кейс агресії росіян. Під час Паризького форуму «Ніч права» Костін закликав міжнародну спільноту долучитись до боротьби України з агресором на юридичному фронті.

Безумовно, це все дуже важливо, проте хтось нарешті почне належно збирати доказову базу? Нагадаю: 418 дітей уже загинули під час агресії РФ, а загалом постраждали понад 1200 маленьких українців. Буча, Ірпінє, Макаріє, Ізюм... А повноцінного документування військових злочинів із відповідними меседжами у публічній сфері досі немає. Тому важко зрозуміти, чи Костін намагався виправити стан справ, який склався за часів керівництва ОДП Венедиктової. Тут одне із двох – або генпрокурор принаймів, і робота над помилками справді проводиться, або продовжує політику неутручання Ірини Валентинівни. Цікаво, чи часто розмірковують над цими питаннями на Банковій?

Більше того, що стосується ролі в історії міжнародних судів, то варто нагадати, що ключовий обвинувач у Міжнародному трибуналі у справі військових злочинців та колишнього президента Сербії Слободана Мілошевича Джеффрі Найс [зазначив](#), що трибунал із засудження військових злочинців у російсько-українській війні слід створити саме у Українію. Йому незрозуміло, чому українці хочуть, щоби трибуналом керували іноземці.

Генпрокурор Костін. Conclusions (висновки)

Безумовно, пройшло надто мало часу для якихось висновків щодо роботи генпрокурора Андрія Костіна. Але всі перелічені вище нюанси, особливо щодо діяльності Офісу генпрокурора зі збирання доказів військових злочинів, – особисті ризики для Зеленського. Тому що саме президент уособлює боротьбу з Путіним та його російськими військами, а також злочинами, які чинить їх негідники. Можна довго обурюватися звірствами росіян і апелювати до наших «політичних» вчителів із Вашингтона, Лондона чи Брюсселя у відеозверненнях, але при цьому треба виконувати домашню роботу. А також «не забувати вдома щоденник», коли міжнародники вказують на цілком очевидні речі та провали.

Самому ж Костину треба звернути увагу не лише на військові злочини та боротьбу з корупцією – дякувати Богу, поки не плутаючись під ногами у САП. Є й інші проблеми всередині установи – залежність Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів, Всеукраїнської конференції прокурорів, Ради прокурорів. Генпрокурору слід зосередитись на виконанні своєї конституційної ролі – координаційної, не підмінюючи собою слідчі органи.

Останнім (але точно не менш важливим) завданням має стати розрив кайданів, якими політичне керівництво держави постійно пов'язує керівництво ОДП. Як-не-як, прокуратура вже давно стала частиною судової гілки влади, а цей розподіл та принцип незалежності закріплені як у Конституції України, так і у профільному законі.

Андрій Костін не повинен бути копією Ірини Венедиктової хоча б тому, що він, на відміну від попередника, не має політичних амбіцій. Але тут питання в іншому: які амбіції у тих, хто посадив його до цього крісла? Чи зможе і чи має намір генпрокурор реально дистанціюватися від Банкової? Спостерігаємо.

Джерело: [skeleton.info](#)

Теги: Трусєв Олександр | Дікий Геннадій | Клименко Олександр | Панов Олександр | Стрелок Ян | Костенко Сергій

Луценко Юрій | Вербицький Дмитро | Хоменко Олександр | Павлов Роман | Татаров Олег | Сова Роман | Мусиченко Ігор

Симоненко Олександр | Лавриченко Максим | САП | Офіс генпрокурора | Конфлікти | Венедиктова Ірина

Костін Андрій | Верховна рада | Верховна рада | Зеленський

Микола Сидоренко
РЕДАКТОР РОЗДІЛУ «НОВИНИ СВІТУ»

20 жовтня 2022 р., 00:14 Перегляді: 4293 Коментарі: 0

Роздрукувати Надіслати товаришу

Коментарі:

comments powered by Disqus